

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

14.11.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Transakcje zamiany tokenów NFT na walutę wirtualną są opodatkowane PCC na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy PCC, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-2.4014.224.2022.2.PB _____ 3

Prawo do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków poniesionych na pomoc Ukrainie, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.638.2022.1.AK _____ 4

Transakcje zamiany tokenów NFT na walutę wirtualną są opodatkowane PCC na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy PCC, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB2-2.4014.224.2022.2.PB

Skoro w przedmiotowej sprawie podatnik będzie zamieniał tokeny NFT, które nie stanowią waluty wirtualnej w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, na waluty wirtualne, to niniejsza zamiana nie będzie korzystać ze zwolnienia od PCC na podstawie art. 9 pkt 1a ustawy PCC. Warunkiem niezbędnym do skorzystania z omawianego zwolnienia jest bowiem zamiana waluty wirtualnej na inną walutę wirtualną. W opisaney we wniosku sytuacji podatnik nie zamieni waluty wirtualnej na walutę wirtualną, gdyż tokeny NFT nie stanowią waluty wirtualnej w rozumieniu ww. ustawy. A zatem, transakcja zamiany tokenów NFT na walutę wirtualną i odwrotnie będzie podlegała opodatkowaniu PCC na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy PCC. Dla ustalenia podstawy opodatkowania przy umowie zamiany tokenów NFT na walutę wirtualną, zastosowanie znajduje art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy PCC. Zgodnie z tym przepisem podstawę opodatkowania stanowi wartość rynkowa rzeczy lub prawa majątkowego, od którego przypada wyższy podatek. Natomiast stawka podatku, zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy PCC wynosi 1%.

Komentarz eksperta

Omawiana interpretacja dotyczy zagadnienia, które wzbudza obecnie wiele kontrowersji, zwłaszcza na płaszczyźnie prawa podatkowego, sprawiając niemałe problemy interpretacyjne organom podatkowym oraz samym podatnikom.

Token NFT (*ang. non-fungible token*) to instrument, który nie ma odpowiednika w innych przedmiotach/walutach. Może on stanowić odcinek utworu, zdjęcia, materiał video czy przedmiot uznany za kolekcjonerski. Token NFT może być swoistym

wirtualnym certyfikatem autentyczności. To co odróżnia go od rynku kryptowalut, to jego unikatowy/wyjątkowy charakter. W przeciwieństwie do NFT kryptowaluty są wymienne (jak pieniądze), co oznacza w uproszczeniu, że np. każdy bitcoin ma taką samą wartość, jak którykolwiek inny bitcoin.

Odpowiadając na pytanie zadane przez Wnioskodawcę, czy transakcja zamiany tokenów NFT na walutę wirtualną jest opodatkowana PCC, czy też korzysta ze zwolnienia mieszczącego się w dyspozycji art. 9 pkt 1a ustawy PCC, DKIS wskazała na konieczność opodatkowania PCC takiej transakcji. W uzasadnieniu organ przyjął, że tokeny NFT nie stanowią waluty wirtualnej w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, bowiem nie są wymienialne na środki płatnicze. Tym samym transakcja polegająca na wymianie tokenów NFT na walutę wirtualną nie może skorzystać ze zwolnienia przewidzianego w art. 9 pkt 1a ustawy PCC, ponieważ zwolnienie to dotyczy wyłącznie przypadków zamiany waluty wirtualnej na inną walutę wirtualną.

Warto w tym miejscu nadmienić, że dopiero w sierpniu 2022 r. wydano pierwszą interpretację indywidualną dotyczącą tokenów NFT (sygn. 0111-KDIB3-1.4012.346.2022.7. ICZ), która dotyczyła ich sprzedaży w zamian za zapłatę w formie kryptowaluty. Można przypuszczać, że problematyka związana z tokenami NFT będzie stanowić w najbliższej przyszłości swoisty poligon doświadczalny dla organów interpretacyjnych oraz sądownictwa administracyjnego (tak jak to było w przypadku rynku kryptowalut, który potrzebował kilku lat, aby organy podatkowe wypracowały w miarę zrozumiałą wykładnię przepisów związanych z tym zagadnieniem).

PIOTR STRYJEWSKI
ADWOKAT
DORADCA PODATKOWY

Prawo do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków poniesionych na pomoc Ukrainie, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.638.2022.1.AK

W interpretacji indywidualnej Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (dalej: „Dyrektor DKIS”) odmówił podatnikowi prawa do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków poniesionych na wytworzenie towarów przekazanych w formie darowizny kontrahentowi z siedzibą w Ukrainie.

Zgodnie z opisem stanu faktycznego, podatnik zobowiązał się bezpłatnie przekazać wyprodukowane towary na rzecz wieloletniego kontrahenta z siedzibą na terytorium Ukrainy, działającego w charakterze pośrednika, w związku z działaniami testowymi i reklamowymi. W uzasadnieniu stanowiska przedstawionego we wniosku o interpretację indywidualną podatnik wskazał, że darowizna w postaci towarów będzie przeznaczona na cele związane z przeciwdziałaniem skutkom działań wojennych na Ukrainie.

W ocenie Wnioskodawcy, koszty wytworzenia towarów mogą stanowić koszt uzyskania przychodów na podstawie art. 38w ust. 1 ustawy CIT. Możliwość skorzystania z tego przepisu nie wyklucza okoliczność, że towary będą przekazane na rzecz pośrednika.

Co istotne, wnioskodawca wskazał w uzasadnieniu, że podejmując decyzję o nieodpłatnym przekazaniu stronie ukraińskiej towarów miał na uwadze przesłanki wynikające ze sfery społecznej odpowiedzialności biznesu („CSR”) w obliczu agresji rosyjskiej na Ukrainę. W ocenie podatnika, nie ma wątpliwości, że wydatki związane z CSR, które są poniesione w celu zacieśnienia więzów z kontrahentem mogą stanowić koszty uzyskania przychodów.

Dyrektor DKIS nie podzielił argumentacji podatnika. Organ stwierdził, że wydatki na wytworzenie towarów nie stanowią kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 38w ustawy CIT, kontrahent nie został bowiem wskazany w tym przepisie.

Odnosząc się do kwestii CSR Dyrektor DKIS uznał, wydatki związane z CSR nie stanowią „automatycznie” kosztu uzyskania przychodów. Według organu świadome inwestowanie w ramach społecznej odpowiedzialności

biznesu wymaga informowania o tych działaniach. W konsekwencji, podatnik powinien prowadzić politykę CSR oraz uwzględniać ją w swojej strategii biznesowej. Tylko w tym ujęciu wydatki na CSR jako wydatki o charakterze marketingowym mają związek z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą.

Komentarz eksperta

Komentowana interpretacja indywidualna może być istotna dla podatników w kontekście zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków poniesionych na pomoc Ukrainie w zbliżającym się rozliczeniu rocznym CIT za 2022 r.

Interpretacja indywidualna z 28 października jest kolejnym rozstrzygnięciem, w którym organy podatkowe przedstawiają wąskie rozumienie wydatków na CSR, jako wyłącznie wydatków marketingowych i reklamowych (podobne rozstrzygnięcie przedstawił Dyrektor DKIS w interpretacji indywidualnej z 22 sierpnia 2022 r. o sygn. 0111-KDIB2-1.4010.162.2022.2.AR).

Przesłanki zaliczenia wydatków na CSR wskazane przez Dyrektora DKIS w tej interpretacji tj. prowadzenie polityki CSR oraz uwzględnienie CSR w strategii biznesowej podatnika w praktyce ograniczają możliwość zaliczenia wydatków na pomoc Ukrainie jedynie do dużych podatników, prowadzących takie działania jeszcze przed wybuchem wojny w Ukrainie.

W naszej ocenie, uwzględniając dramatyczne zmiany okoliczności po 24 lutego 2022 r. organy podatkowe powinny mieć na względzie szerszy kontekst działań CSR oraz nie utożsamiać wydatków związanych z CSR wyłącznie z wydatkami marketingowymi i reklamowymi.

Mając jednak na względzie stanowiska przedstawiane przez Dyrektora DKIS rekomendujemy szczególną ostrożność w zakresie zaliczenia wydatków na pomoc Ukrainie do kosztów uzyskania przychodów.

MAGDALENA JAKUBOWSKA
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia obniżenia podatku VAT w przypadku promocji „cash back” na rzecz użytkownika końcowego telefonu w przypadku zastosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia, wyrok NSA z 4 listopada 2022 r., sygn. I FSK 236/19	6
Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków poniesionych przez szpital z tytułu zasądzonej kwoty odszkodowania oraz renty na rzecz pacjenta, wyrok NSA z 4 listopada 2022 r., sygn. II FSK 604/20	6
Transport towarów drogą morską, realizowany przez przedsiębiorstwo zagraniczne między portami polskimi, podlega opodatkowaniu zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy CIT, wyrok NSA z 3 listopada 2022 r., sygn. II FSK 474/20	7
Warunki zastosowania zwolnienia z podatku od nieruchomości na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wyrok NSA z 3 listopada 2022 r., sygn. III FSK 2710/21	7
Obowiązek stosowania art. 86 ust. 2a ustawy VAT odnośnie do wydatków na działalność muzeum, wyrok WSA w Łodzi z 4 listopada 2022 r., sygn. I SA/ŁD 507/22	7
Opodatkowanie dochodów z kwalifikowanych praw własności intelektualnej preferencyjną stawką podatku w przypadku koordynatora projektu będącego współtwórcą programów komputerowych, wyrok WSA w Łodzi z 4 listopada 2022 r., sygn. I SA/ŁD 471/22	7

Kwestia obniżenia podatku VAT w przypadku promocji „cash back” na rzecz użytkownika końcowego telefonu w przypadku zastosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia, wyrok NSA z 4 listopada 2022 r., sygn. I FSK 236/19

Brak jest podstaw, aby podatek należny z tytułu udzielenia rabatów pośrednich przy sprzedaży telefonów, mogła obniżyć spółka, skoro z tytułu sprzedaży tych telefonów nie odprowadziła tego podatku. Wykluczona jest możliwość obniżenia przez spółkę, podatku należnego z tytułu całości realizowanych transakcji o kwotę równą podatkowi VAT zapłaconemu przez użytkownika końcowego, będącego bądź konsumentem bądź przedsiębiorcą – w zależności od opcji, przy zakupie telefonu od podmiotu pośredniczącego, jaka odpowiada proporcjonalnie części ceny brutto zwróconej użytkownikowi końcowemu bezpośrednio przez spółkę w ramach obydwu rodzajów promocji „cash back”, okoliczność odprowadzenia w tym konkretnym stanie faktycznym podatku należnego nie przez spółkę, a przez jej nabywców (tj. sieci handlowych, dystrybutorów oraz operatorów sieci komórkowych) z uwagi na zastosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy VAT. Tym samym, zastosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia ma istotne znaczenie dla realizacji przez spółkę prawa do obniżenia podatku należnego, w przeciwieństwie do dokonywanej przez spółkę dostawy opodatkowanej na zasadach ogólnych, w ramach której to na spółce spoczywa obowiązek odprowadzenia podatku należnego. Po stronie spółki nie zaistniał bowiem z tytułu przedmiotowych transakcji podatek należny, który miałaby obowiązek odprowadzić, a zatem nie można mówić o jego pomniejszeniu o tę proporcjonalną część, która wynikałaby ze stosunku wysokości rabatu udzielonego przez spółkę w ramach „cash back” a podatkiem zapła-

conym przez finalnego odbiorcę jednemu z podmiotów pośredniczących w toku transakcji zapoczątkowanej dostawą dokonaną przez spółkę. Zasadna jest zatem konstatacja, że dla obniżenia kwoty podatku należnego nie jest wystarczające aby dana czynność została opodatkowana, ale istotna jest okoliczność wystąpienia faktycznie kwoty podatku należnego u podmiotu, który miałby takiego obniżenia dokonać.

Brak możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków poniesionych przez szpital z tytułu zasądzonych kwot odszkodowania oraz renty na rzecz pacjenta, wyrok NSA z 4 listopada 2022 r., sygn. II FSK 604/20

Oceniając charakter wydatków w postaci odszkodowania z ustawowymi odsetkami, zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami, skapitalizowanej renty wraz z ustawowymi odsetkami i comiesięcznej renty wypłacanej na pokrycie zwiększonych potrzeb, a także kosztów procesu zapłaconych przez szpital stronie postępowania i kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa (sądu), należy uznać, że nie można wykazać związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy wypłaconymi kwotami a uzyskanym przez szpital przychodem, czy też zachowaniem albo zabezpieczeniem jego źródła. Uiszczenie takich należności orzeczonych na rzecz pacjentów jest bowiem wynikiem nieprawidłowego realizowania przez szpital obowiązków skutkującym odpowiedzialnością deliktową z tytułu popełnienia czynów niedozwolonych. To oznacza, że celem zapłaty zadośćuczynienia oraz renty na rzecz poszkodowanych pacjentów jest zwolnienie się szpitala z jego zobowiązań, które są wynikiem wyrządzonej pacjentom szkody. Dlatego też takie koszty nie mogą się w sposób racjonalny przyczyniać do wzrostu przychodów szpitala i nie podlegają zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów.

Transport towarów drogą morską, realizowany przez przedsiębiorstwo zagraniczne między portami polskimi, podlega opodatkowaniu zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy CIT, wyrok NSA z 3 listopada 2022 r., sygn. II FSK 474/20

Transport towarów pomiędzy dwoma portami morskimi położonymi na terytorium Polski nie spełnia definicji „transportu międzynarodowego” zawartej w polsko-szwedzkiej UPO i Modelowej Konwencji OECD. Pojęcie to nie odnosi się do transportu pasażera lub ładunku jedynie między dwoma punktami położonymi w tym samym umawiającym się państwie, nawet jeżeli taka podróż odbywa się na statku morskim lub statkiem powietrznym wykorzystywanym do podróży w transporcie międzynarodowym. A zatem, zapłata należności za transport towarów pomiędzy dwoma portami morskimi położonymi na terytorium Polski, który będzie realizowany przez zagraniczne przedsiębiorstwo morskiej żeglugi handlowej, podlegające nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Szwecji, podlega opodatkowaniu na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy CIT.

Warunki zastosowania zwolnienia z podatku od nieruchomości na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wyrok NSA z 3 listopada 2022 r., sygn. III FSK 2710/21

Skoro stanowisko organu konserwatorskiego, że zespół zamkowo-pałacowy nie jest utrzymywany zgodnie z ustawą o ochronie zabytków nie zostało w sprawie w żaden sposób podważone, organ podatkowy zasadnie przyjął, że podatnicy nie mogli skorzystać ze zwolnienia z podatku od nieruchomości, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Obowiązek stosowania art. 86 ust. 2a ustawy VAT odnośnie do wydatków na działalność muzeum, wyrok WSA w Łodzi z 4 listopada 2022 r., sygn. I SA/ŁD 507/22

Należy opowiedzieć się za stanowiskiem organu, który dokonuje rozdziału pomiędzy dwiema funkcjami, dwoma zadaniami, które realizują muzea, z których zadaniem o podstawowym znaczeniu są jego zadania statutowe. Celem podstawowym działań muzeum, jako państwowej czy samorządowej instytucji kultury, jest realizacja celów statutowych, tj. upowszechnianie kultury w szerokim tego pojęcia znaczeniu, czyli realizacja celów, do których instytucje kultury (w tym muzeum) zostają powołane. Cele te wyraźnie należy odróżnić od czynności stricte komercyjnych. Oznacza to konieczność stosowania przez muzeum art. 86 ust. 2a ustawy VAT i proporcji w odliczaniu VAT naliczonego.

Opodatkowanie dochodów z kwalifikowanych praw własności intelektualnej preferencyjną stawką podatku w przypadku koordynatora projektu będącego współtwórcą programów komputerowych, wyrok WSA w Łodzi z 4 listopada 2022 r., sygn. I SA/ŁD 471/22

Organ nie może dowolnie wybierać spośród elementów stanu faktycznego, tych, które mu pasują do jego koncepcji, że koordynator projektów komputerowych i internetowych jest kimś na kształt nadzorca i pozostawiać na uboczu fakt, że ten koordynator współtworzył te projekty. Istotą funkcji koordynatora tych projektów jest współtworzenie tych programów, a skoro tak, to nie ma żadnych przeszkód do skorzystania z ulgi z art. 30ca ustawy PIT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kara umowna za niezawinione opóźnienia w dostawie towarów nie stanowi kosztu uzyskania przychodu , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.748.2022.1.JG _____	9
Kwestia zastosowania wyłączenia zawartego w art. 24ca ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 27 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.343.2022.1.ANK _____	10
Skutki podatkowe na gruncie CIT płatności za usługi informatyczne walutą wirtualną , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 27 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.263.2022.2.SH _____	11
Kwestia powstania różnic kursowych w przypadku uregulowania przez kontrahentów należności bądź zapłaty zobowiązań, wynikających z faktur krajowych wystawionych w walucie obcej, w sytuacji gdy płatność zarówno kwoty netto, jak i podatku VAT dokonywana jest w walucie obcej , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 26 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.679.2022.1.AN _____	11

Kara umowna za niezawinione opóźnienia w dostawie towarów nie stanowi kosztu uzyskania przychodu, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.748.2022.1JG

Pojęcie „wad dostarczonych towarów, wykonanych robót i usług” w rozumieniu art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT odnosi się do każdego przypadku nienależytego wykonania obowiązków podatnika wynikających ze stosunku obligacyjnego, za które ponosi on odpowiedzialność, niezależnie od charakteru i zakresu tej odpowiedzialności. Oznacza to, że opóźnienie w wykonaniu zobowiązania, za które dłużnik ponosi odpowiedzialność, może stanowić wadę wykonanych robót lub usług w rozumieniu art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT. Z wniosku wynika, że w ramach zawartej umowy na dostawę towarów, wnioskodawca miał w określonych w umowie terminach dostarczać towary o określonej specyfikacji, a każda dostawa miała być potwierdzana wystawioną fakturą VAT. W związku z opóźnieniami w płatnościach dokonywanych przez kontrahenta, wnioskodawca dostarczał towary w terminach innych niż wymienione w umowie, informując

pisemnie o przyczynach opóźnień oraz uzależniając dostawę towarów od regulowania należności celem zachowania odpowiedniej płynności finansowej. Z powodu opóźnień kontrahent wystawił na rzecz wnioskodawcy notę obciążeniową tytułem kary umownej za nieterminowe realizowanie dostaw. Wnioskodawca chcąc zachować pozytywne relacje z kontrahentem, aby w przyszłości nadal prowadzić na jego rzecz dostawę towarów i tym samym uzyskiwać przychody, zaakceptował notę oraz zapłacił ją poprzez kompensatę wzajemnych rozrachunków. Wobec powyższego nałożona na wnioskodawcę kara umowna nie może zostać zaliczona do kosztów uzyskania przychodów zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy CIT, gdyż podstawa nałożenia na wnioskodawcę kary umownej jest wynikiem niewykonania, czy też wadliwego wykonania usługi. Skoro ustawodawca wyłączył z kosztów podatkowych wydatki z tytułu kar umownych związanych z wadliwym wykonaniem usług, to tym bardziej wyłączył z tych kosztów wydatki z tytułu kar umownych związanych z ich niewykonaniem, w myśl zasady a minori ad maius. Tym samym nie można kwoty zapłaconej kary umownej zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów.

Kwestia zastosowania wyłączenia zawartego w art. 24ca ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 27 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.343.2022.1.ANK

Warunki określone w art. 24ca ust. 2 pkt 2 ustawy CIT należy odczytywać łącznie, co oznacza, że podmioty, które osiągają dochody z transakcji objęte cenami regulowanymi, które jednak zapewniają rentowność przewyższającą 1%, nie będą wyłączone na potrzeby ustalania, czy podatnik ma podlegać minimalnemu podatkowi dochodowemu. Tym samym należy zauważyć, że transakcja nabycia wyrobów tytoniowych oraz cena po jakiej spółka je odsprzedaje odbiorcom jest „ceną wyznaczoną i wydrukowaną przez producenta importera lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego na opakowaniu jednostkowym wyrobów tytoniowych. Spółka odsprzedając wyroby odbiorcom nie może uzyskać od odbiorcy ceny wyższej niż powyższa cena maksymalna”. Oznaczona przez producenta cena jest maksymalną ceną detaliczną dla potrzeb opodatkowania podatkiem akcyzowym. W zawieranych przez spółkę umowach z producentem i odbiorcą, nie jest jednak ceną transakcji wynikającą z przepisów prawa akcyzowego. Przepisy te nie określają również sposobu ustalania ceny przez podmioty uczestniczące w dystrybucji wyrobów tytoniowych na poszczególnych szczeblach cyklu dystrybucyjnego. Spółka ma w tym zakresie swobodę w ustalaniu ceny (przy założeniu, że zgodnie z orzeczeniem TSUE nie przekroczy ona maksymalnej ceny detalicznej) i kształtowaniu swojej marży poprzez przyjęty system upustów od maksymalnej ceny

detalicznej. Podmiot ostatni w łańcuchu dystrybucji, dokonujący sprzedaży wyrobów na rzecz ostatecznego klienta detalicznego nie może ustalić ceny wyższej od maksymalnej ceny detalicznej. W związku z powyższym w odniesieniu do przychodów i kosztów uzyskiwania przychodów w ramach działalności polegającej na dystrybucji wyrobów tytoniowych, o których mowa we wniosku, nie ma zastosowania dla spółki wyłączenie zawarte w art. 24ca ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy CIT.

Okoliczności/sposób w jaki spółka dokonuje obrotu towarami, w tym wynagrodzenie, wynegocjowane pomiędzy podmiotem dominującym z grupy i odbiorcami – które nie pozwala osiągnąć spółce odpowiedniego wskaźnika rentowności/dochodowości – nie wpisuje się w cel wyłączenia wskazany w art. 24ca ust. 2 pkt 2 lit. a ustawy CIT. Zatem, spółka przy obliczaniu straty oraz udziału dochodu w przychodach (na potrzeby obliczenia podatku minimalnego) nie może wyłączyć przychodów i kosztów uzyskania przychodów związanych z opisanym we wniosku obrotem towarami, ponieważ cena lub sposób określenia ceny przedmiotu transakcji (obróć towarami) nie wynika z przepisów ustaw lub wydanych na ich podstawie aktów normatywnych tylko z ustaleń/negocjacji pomiędzy spółką, producentami, podmiotami z grupy i odbiorcami towarów w ramach opisanego we wniosku modelu biznesowego. Na powyższe nie ma wpływu okoliczność, że spółka nie ma wpływu na wysokość cen towarów. Zatem, jeśli dochodowość spółki w związku z transakcją opisaną we wniosku (obróć towarami) nie będzie przekraczać 1% - spółka będzie zobowiązana do obliczenia i zapłaty minimalnego podatku dochodowego od osób prawnych.

Skutki podatkowe na gruncie CIT płatności za usługi informatyczne walutą wirtualną, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 27 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.263.2022.2.SH

W związku z otrzymaniem waluty wirtualnej, jako płatności za świadczone usługi informatyczne w ramach transakcji barterowej spółka rozpozna przychód z działalności gospodarczej z tytułu sprzedaży usług na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy CIT oraz jednocześnie koszt uzyskania przychodu w rozumieniu art. 15 ust. 11 ustawy CIT z tytułu nabycia waluty wirtualnej.

Spółka będzie upoważniona do zaliczenia w koszty uzyskania przychodu, o których mowa w art. 15 ust. 11 ustawy CIT całą wartość transakcji, tj. kwotę wskazaną na fakturze za usługi informatyczne. Jednocześnie wskazać należy, że przychód ze zbycia wirtualnych walut, powstaje w momencie wymiany wirtualnej waluty na środek płatniczy, towar, usługę lub prawo majątkowe inne niż waluta wirtualna lub z regulowania innych zobowiązań walutą wirtualną. Przychód ten można obniżyć o koszty związane z nabyciem wirtualnych walut, przy czym koszty te są potrącane w tym roku, w którym zostały poniesione, (tj. w momencie otrzymania zapłaty w postaci kryptowaluty za zbywaną usługę informatyczną). Powstała z tego tytułu nadwyżka, będzie stanowić dochód z zysków kapitałowych, jako transakcja związana z kryptowalutami i od tego dochodu spółka będzie zobowiązana zapłacić 19% podatku na zasadach określonych w art. 22d ustawy CIT.

Otrzymanie wpłaty w walucie wirtualnej na poczet objęcia udziałów przez spółkę A w podwyższonym kapitale zakładowym, a następnie zamiana środków na walutę FIAT będzie dla spółki neutralne podatkowo.

Odpłatne zbycie waluty wirtualnej na walutę FIAT przez spółkę w imieniu i na rzecz spółki A (tj. spółka A zleci spółce polskiej dokonanie w imieniu i na rzecz spółki A wymiany walut wirtualnych na prawne środki płatnicze i w tym celu przekaże jej te waluty wirtualne), na skutek wykonania umowy inwestycyjnej, która stanowi, że wpłaty na poczet podwyższenia kapitału zakładowego mogą odbywać się wyłącznie w walucie FIAT, nie spowoduje po stronie spółki powstania przychodu, o którym mowa w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. f ustawy CIT.

Kwestia powstania różnic kursowych w przypadku uregulowania przez kontrahentów należności bądź zapłaty zobowiązań, wynikających z faktur krajowych wystawionych w walucie obcej, w sytuacji gdy płatność zarówno kwoty netto, jak i podatku VAT dokonywana jest w walucie obcej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 26 października 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.679.2022.1.AN

Ustawodawca w art. 15a ustawy CIT, wyraźnie wskazał sytuacje, w których możliwe jest ustalanie różnic kursowych dla celów podatkowych. Różnice kursowe, powstałe w sytuacjach, które nie mieszczą się w przedmiotowym katalogu, nie mogą wpływać na wysokość osiągniętych przychodów oraz ponoszonych kosztów. W związku z powyższym, z uwagi na to, że dla potrzeb podatku dochodowego przychodem i kosztem podatkowym są – co do zasady – kwoty netto, kwota podatku VAT nie ma wpływu na dochód podlegający opodatkowaniu. W konsekwencji, w tym zakresie, nie rozpoznaje się podatkowych różnic kursowych. W świetle powyższego stanowisko zgodnie z którym, w przypadku otrzymywanych przez wnioskodawcę faktur zakupowych, jeżeli kwota podatku VAT, pomimo przeliczenia jej na fakturze przez dostawcę na walutę polską w całości regulowana jest w walucie obcej z rachunku bankowego prowadzonego w walucie obcej, powstała wówczas różnica wynikająca z przeliczenia jej na złote w momencie poniesienia kosztu i w terminie jej uregulowania, nie będzie stanowiła różnicy kursowej w rozumieniu art. 15a ustawy CIT, w konsekwencji czego nie będzie również stanowiła przychodu (bądź kosztu uzyskania przychodu) na potrzeby podatku dochodowego od osób prawnych należy uznać za prawidłowe. Za prawidłowe należy uznać również stanowisko wnioskodawcy, z którego wynika, że w przypadku wystawianych przez spółkę faktur sprzedażowych, jeżeli kwota podatku VAT, pomimo przeliczenia jej na walutę polską, regulowana jest przez kontrahenta wnioskodawcy w walucie obcej, powstała wówczas różnica wynikająca z jej przeliczenia na złote na moment osiągnięcia przychodu oraz w terminie jej uregulowania nie stanowi różnicy kursowej w rozumieniu art. 15a ustawy CIT, a zatem nie będzie również zaliczana do przychodów bądź kosztów uzyskania przychodów.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl